

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113010885
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113010885.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2014, v trestnej veci obž. S. D., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného S. D., okresného prokurátora a poškodenej S. K. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/64/13 zo dňa 11.06.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaného S. D., okresného prokurátora a poškodenej S. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/64/13 zo dňa 11.06.2014 bol obžalovaný S. D. uznaný vinným v bode 1/, 2/ zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, v bode 3/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a v bode 4/, 5/, 6/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. dňa 11.10.2012 v čase o 11.15 hod. v K. na ul. S. v parku pri P. moste využil nepozornosť S. K. a počas toho, ako prechádzala cez park, jej z pravej ruky vytrhol kabelku čiernej farby, v ktorej mala OP, kartičku poistenca VZP, mobilný telefón zn. Samsung nezisteného výrobného čísla, peňaženku čiernej farby s hotovosťou 150,- Eur a rôzne iné osobné veci, čím krádežou vznikla škoda vo výške 200,- Eur pre S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. I. č. X,

2. dňa 03.09.2012 v čase o 13.25 hod. v K. na ul. S. na zastávke MHD pri Y. využil nepozornosť M. S. a z krku jej strhol hrubý točený zlatý náhrdelník, čím krádežou vznikla škoda vo výške 1.600,- Eur pre M. S., nar. 28.02.1939, bytom K., ul. W. č. X, pričom došlo spoločnosťou Alianz k plneniu vo výške 331,94,- Eur, 3. dňa 24.03.2013 v čase okolo 17.00 hod. v K. na ul. I. po predchádzajúcej slovnej dohode s odsúdeným K. D., fyzicky napadli a okradli M. K., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že pri jej prechádzaní po chodníku na ulici I. smerom na ulicu Y. I. asi 100 metrov od križovatky, pri dome č. XX až XX na ul. I. ju S. D. zozadu udrel do chrbta v oblasti pasu, načo poškodená spadla na chodník, kde s ňou začal zápasiť o kabelku čiernej farby, ktorú sa mu podarilo vytrhnúť, túto následne podal K. D., čím svojím konaním spôsobili M. K. odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 80,- Eur, pričom hodnota ostatných odcudzených osobných vecí bola 6,40- Eur a M. K. spôsobil drobné zranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie,

4. dňa 02.02.2013 v čase o 12.38 v predajni Nay Elektrodom v K. na ul. H. č. X/C vykonal krádež tovaru 1 ks LCD televízor zn. Philips a to tak, že uvedený tovar zobral, následne prešiel okolo pokladničnej zóny cez bránu slúžiacu pre vstup zákazníkov na predajnú plochu, následne bol spozorovaný zamestnancami Nay Elektrodomu, tovar ponechal pred vstupom do obchodného domu a z miesta ušiel, čím krádežou uvedeného tovaru spôsobil pre Nay Elektrodom, ul. H. č. X/C škodu krádežou v celkovej výške 249,- Eur,

pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to uložením blokovej pokuty vo výške 16,- Eur rozhodnutím Obvodného úradu Prešov, číslo konania 1/2012/05820 s dátumom právoplatnosti dňa 08.10.2012,

5. dňa 31.01.2013 v čase o 8.10 hod. v OD Tesco v K. na ul. J. X.. X vykonal krádež tovaru a to tak, že na predajnej ploche vzal do oboch rúk DVD PL Sony DZ 740 zabalené v obale s výrobným číslom 13043051 a s tovarom prešiel pokladničnú zónu bez zaplataenia uvedeného tovaru, čím takto pre OD Tesco v K. na ul. J. X.. X spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 199,99,- Eur, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to uložením blokovej pokuty vo výške 16,- Eur rozhodnutím Obvodného úradu Prešov, číslo konania 1/2012/05820 s dátumom právoplatnosti dňa 08.10.2012,

6. dňa 28.01.2013 vo večerných hodinách v OD Tesco v Prešove na ul. J. X.. X vykonal krádež vlámaním tovaru a to tak, že na predajnej ploche vzal DVD Akai 2280 v originálnom obale s výrobným číslom 124171 a s tovarom bez zaplataenia odišiel, čím takto pre OD Tesco v K. na ul. J. X.. X spôsobil krádežou škodu v celkovej výške 24,99 Eur, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to uložením blokovej pokuty vo výške 16,- Eur rozhodnutím Obvodného úradu Prešov, číslo konania 1/2012/05820 s dátumom právoplatnosti dňa 08.10.2012.

Za to mu bol v bodoch 1/, 2/ uložený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1, 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka nepodmienečne s tým, že bol zároveň zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/112/2012 zo dňa 21.11.2012, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nasledujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V bode 3/ rozsudku bol uložený obž. S. D. podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V bodoch 4/, 5/, 6/ rozsudku okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka nepodmienečne s tým, že bol zároveň zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/22/2013 zo dňa 04.02.2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nasledujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne prvostupňový súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona obž. S. D. uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd prvého stupňa oslobodil obžalovaného S. D., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom K., ul. Y. I. č. 3930/29 t.č. v ÚVV K. zo skutku právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 27.10.2012 v čase okolo 11.00 hod. v K. na ul. E. č. XX pri budove materskej škôlky fyzicky napadol E. G. a to tým spôsobom, že zozadu jej podrazil nohy, v dôsledku čoho ona spadla dopredu ľavým ramenom na chodník, následne jej začal ťahať kabelku, ktorú držala za ruky vo svojej ľavej ruke a keď ju nechcela pustiť, tak ju ťahal chvíľu po chodníku, pričom po tom, keď sa mu kabelku nepodarilo z jej ruky vytrhnúť, tak od svojho konania upustil a z miesta činu odišiel, čím takto svojím konaním E.

G. spôsobil kompresívnu zlomeninu XI. hrudného stavca a trieštivú zlomeninu hlavice a chirurgického krčka ľavej ramennej kosti s dobou liečenia od 27.10.2012 do 01.04.2013, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný S. D. povinný nahradiť poškodenej S. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., I. č. X, škodu vo výške 300,- Eur a poškodenej M. S., XX.X.XXXX, trvale bytom K., W. č. X, škodu vo výške 1.200,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní S. D. a K. D. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej M. K., XX.XX.XXXX, trvale bytom K., K. J.. XX, škodu vo výške 86,40,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú M. K. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú E. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., K. J.. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný S. D., okresný prokurátor a pošk. S. K..

Obžalovaný podal odvolanie do výroku o vine a treste vo vzťahu ku skutkom 2/ a 3/ uvedených v napadnutom rozsudku. Pri bode 2/ rozsudku poukazuje na nezákonný postup policajtov, ktorí poškodenej najprv ukázali fotky a potom urobili zápisnicu. Poškodená ho tak opísala, ako ho videla na fotke. Poškodená pri výsluchu uviedla, že tam boli dve rómske osoby, otec odsúdeného, A. I. a jeho syn, ktorí sa rozprávali s poškodenou a pred súdnou sieňou sa k nej prihovril jeden V., bol to otec odsúdeného K. D. a povedal jej, že ten mladší je jeho syn. Takto bránil svojho syna a táto rodina mu vždy chcela zle. K bodu 3/ rozsudku uviedol, že sám K. D. na pojednávaní uviedol, že mal silné abstinenčné príznaky a on za neho nemôže hovoriť, že v tom čase ich mal aj on. On je závislý iba od liekov a nepociťoval abstinenčné príznaky. Mal v tom čase príjem. Spochybňuje výpoveď ods. K. D. ako aj poškodenú. To, že K. D. popisuje skutok tak ako poškodená, nasvedčuje tomu, že K. si v myšlienkach plánoval prepadnúť poškodenú. X. K. zakričal, že ide za poškodenou a potom z diaľky videl, že utekal k nejakej pani, ale nevedel, čo chce urobiť. On nebol útočiacou osobou, a preto sa nemôže k tomuto skutku priznať. Taktiež nepotrebuje ochranné liečenie protitoxikomanické, lebo je vo výkone väzby už 15 mesiacov a necíti sa zle.

Z dôvodov odvolania okresného prokurátora, spresneného na verejnom zasadnutí, vyplýva, že podáva odvolanie len čo do oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku. V tomto prípade došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu získaných dôkazov. Páchateľa usvedčuje samotná poškodená, ktorá ho popísala a následne bol v širšom okruhu miesta zadržaný. Súd nesprávne vyhodnotil výpoveď očnej lekárky MUDr. H., ktorá podľa jeho názoru, nevyvracia skutočnosť o tom, že poškodená bola schopná popísať páchatela. Súd neprimerane v prospech obžalovaného hodnotí výpovede na mieste zasahujúcich policajtov. Aj keď obžalovaný pri zadržaní bol ústretový a spolupracoval, jeho tvrdenia napr. o tom kam ide, neboli pravdivé, a taktiež jeho správanie bolo rozrušené. Obžalovaný musel vedieť, vzhľadom na opakované sa dopúšťanie trestnej činnosti v auguste 2012, ako má vo vzťahu ku príslušníkom polície vystupovať. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodená S. K. nesúhlasí s výrokom o náhrade škody. Od výpovede na polícii stále opakuje, že jej bola spôsobená škoda vo výške 300,- Eur a odvoláva sa na obsah predchádzajúcich odvolaní.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

V tejto veci odvolací súd už raz konal a na podklade podaných odvolaní obžalovaným a pošk. K. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a prikázal okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť z dôvodov bližšie uvedených v tomto uznesení.

Prvostupňový súd následne vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na ustálenie skutkových okolností. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný S. D. spáchal skutky uvedené pod bodmi 1/ až 6/ napadnutého rozsudku. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia. Rozsudok okresného súdu obsahuje odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa okresný súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. S týmto odôvodnením sa stotožnil aj krajský súd a v celom rozsahu naň odkazuje.

Obžalovaný podal odvolanie len čo do výroku o vine a treste vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bode 2/ a 3/. Ako už konštatoval krajský súd vo svojom ostatnom uznesení, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spáchal skutky v takom rozsahu, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Uvedený záver môžeme konštatovať predovšetkým na základe výpovede jednotlivých poškodených M. S. a M. K., ktoré podrobne popísali priebeh a okolností, za akých došlo ku spáchaniu skutku. Vo vzťahu ku skutku č. 3 je potrebné poukázať aj na usvedčujúcu výpoveď odsúdeného K. D., ktorá zapadá do skutkového deja tak, ako ho uviedla samotná pošk. M. K.. Za nepriame dôkazy možno označiť aj výpovede svedkov N. H. a Ing. Q. U., z ktorých možno následne vyvodiť pohyb obidvoch páchatel'ov po tomto skutku. Taktiež zabezpečené ďalšie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise ako aj vykonané rekognície jednoznačne usvedčujú obž. S. D. zo spáchania uvedených skutkov. Obidve poškodené pri vykonanej rekognícii bez pochybností opoznali a označili obžalovaného ako páchatel'a uvedených skutkov. Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazujú vinu obžalovaného a tvoria nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaných skutkov v bode 2/, 3/ a usvedčuje z ich spáchania obž. S. D.. Správne a zákonu zodpovedajúce sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine k uvedeným skutkom.

Vo vzťahu k odvolaniu okresné prokurátora ohľadne oslobodzujúceho výroku má krajský súd za to, že prvostupňový súd doplnil dokazovanie v požadovanom rozsahu a následne sa dôsledne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom. Vo vzťahu k výpovediam poškodenej E. G. je potrebné upriamiť pozornosť na rozpory v jej jednotlivých výpovediach z prípravného konania a hlavného pojednávania. Pošk. E. G. pri svojom výsluchu dňa 27.10.2012, teda v deň spáchania skutku, mimo iného uviedla, že policajti dovedli nejakého muža, v takom veku, ako odhadla a v červenej bunde a cez fóliu v sanitke pozerala, či sa nejedná o predmetného páchatel'a. Nakoľko mužovi do tváre predtým nevidela a má zdravotné problémy s očami a pri zápase jej spadli okuliare na zem, tak nevedela potvrdiť, že sa jedná o predmetného muža, čo ju napadol. Bez okuliarov veľa nevidí a musí používať lupu. Neskôr pri svojom výsluchu dňa 17.1.2013 už vypovedala, že keď sedela v sanitke a cez okno jej ukázali cigána, čo priviedli policajti, tak povedala, že áno, je to on, kde ho spoznala podľa vetrovky a podľa postavy. Nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 19.8.2013 uvádzala, že policajtom povedala, že na 90% je to obžalovaný, keďže sa jej pri útoku rozbili okuliare. Z úradného záznamu na čl. 248 hliadka PMJ KR PZ, ktorá priviedla obžalovaného k sanitke, vyplýva, že poškodená si poobzerala prítomných a na adresu obžalovaného uviedla, že by to možno mohol byť on, no jej sa zdá, že ten, ktorý ju prepadol, mal červenú celú bundu a tento má bundu a sivé rukávy, takže to asi nie je on. Zo správy ošetrojúcej očnej lekárky pošk. E. G., MUDr. S. H. a jej následnej výpovede je zrejmé, že poškodená dňa 25.10.2012 (teda 2 dni pred skutkom) bola na kontrole a zraková ostrosť bola na obidvoch očiach do vzdialenosti 4 metrov, pri pohľade z boku, čo znamená, že zraková ostrosť je obojstranne nízka. Poškodená trpí ochorením žltej škvry, a preto nevidí centrum obrazu, na ktorý sa díva, pretože v centre obrazu vidí rôzne veľký šedý až čierny fľak, vidí perifériu, teda okolie uvedeného fľaku. Pri tomto ochorení je zároveň oslabené aj rozoznávanie farieb až do úrovne straty farebného videnia. Ide o posledné štádium ochorenia. Taktiež žiaden z následne vypočutých svedkov vo vzťahu ku tomuto skutku nevideli obžalovaného na mieste činu pri páchaní skutku, resp. bezprostredne po ňom.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali, aby obžalovaný sa dopustil tohto konania kladeného mu za vinu obžalobou. O tomto závere svedčia predovšetkým rozporuplné výpovede samotnej poškodenej, úradné záznamy zasahujúcich hliadok PZ ako aj výpoveď ošetrojúcej lekárky. Vyhodnotením aj týchto dôkazov vo vzájomnej súvislosti s dôkazmi vykonanými prvostupňovým súdom dospel nadriadený súd k záveru, že v danom prípade nebolo jednoznačne preukázané, že skutok, kladený obžalovanému za vinu, spáchal on.

Krajský súd je tiež toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Odvolací súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo /teda bez rozumných a dôvodných pochybností/ uzavrieť, že skutok, ktorý je predmetom obžalobného návrhu, spáchal práve obžalovaný. Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Záverom krajský súd dodáva, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Krajský súd však v rámci preskúmania rozhodnutia zistil pochybenie okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine a ukladaní trestu v bodoch 4/ až 6/ obžaloby. Ako vyplýva z pripojeného spisu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/22/2013 zo dňa 4.2.2013, právoplatným tým istým dňom, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou do 4.2.2014. Skutku sa obžalovaný dopustil dňa 2.2.2013 o 13.45 hod., pričom uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému doručené v ten istý deň. Skutok uvedený pod bodom 4/ obžalovaný spáchal dňa 2.2.2014 a obvinenie mu bolo vznesené dňa 11.3.2013. Skutku uvedeného v bode 5/ sa obžalovaný dopustil dňa 31.1.2013 a k vzneseniu obvinenia došlo dňa 26.3.2013 a skutok pod bodom 6/ obžalovaný spáchal dňa 28.1.2013 a obvinený bol dňa 28.3.2013. Z uvedeného je teda zrejmé, že v danom prípade sa jedná o pokračujúcu trestnú činnosť v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. u prečinu krádeže a okresný súd mal preto v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušiť výrok o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/22/2013 zo dňa 4.2.2013, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a uvedený skutok pojať do tohto rozsudku, rozhodnúť o vine za všetky dielčie skutky pokračovacieho trestného činu krádeže a uložiť tomu zodpovedajúci spoločný trest. Keďže odvolanie žiadnej z procesných strán nesmerovalo voči týmto výrokom, krajský súd skúmal, či v danom prípade nie je naplnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak rešpektujúc § 371 ods. 4 Tr. por., má tiež za to, že zistené porušenie zásadne neovplyvnilo postavenie obžalovaného, pretože pri správnej právnej kvalifikácii by obžalovanému hrozil rovnaký druh trestu a v rovnakej trestnej sadzbe, z akej vychádzal okresný súd a z dôvodu stability súdnych rozhodnutí nenaprával uvedené pochybenie. Taktiež je potrebné vytknúť prvostupňovému súdu výrok o ukladaní trestu za skutok uvedený v bode 3/ napadnutého rozsudku, kde je konštatovaná iba priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pričom súd nepostupoval v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda neukladal trest v rámci zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a hornou hranicou trestnej sadzby (trest odňatia slobody na 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov), ale uložil trest úplne na dolnej hranici trestnej sadzby. Z dôvodu absencie odvolania prokurátora vo vzťahu k tomuto výroku a zákazu „zmeny k horšiemu“ nemohol odvolací súd tento zistený nedostatok napraviť.

Krajský súd pri preskúmaní právnej kvalifikácie konania obžalovaného, druhu trestu, jeho výmery a zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody u obž. S. D. sa preto stotožnil s argumentáciou a odôvodnením uvedeným v rozsudku súdu prvého stupňa a z dôvodu neopakovania tam uvedených okolností a skutočností v celom rozsahu naň odkazuje. Má za to, že uložené tresty zodpovedajú zásadám pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, pričom spĺňajú všetky kritéria individuálnej a generálnej prevencie.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. S prihliadnutím na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, z ktorých vyplýva doporučenie uloženia takéhoto liečenia, ako aj na zistenia znalcov, je jeho uloženie opodstatnené. Len subjektívny pocit obžalovaného o tom, že sa cíti dobre a po výkone trestu nebude užívať lieky, nie je dostatočným argumentom pre neuloženie takéhoto druhu ochranného liečenia.

Vo vzťahu k odvolaniu pošk. S. K. je nutné uviesť, že okresný súd zaviazal obžalovaného k úhrade spôsobenej škody vo výške 300,- Eur, teda v takej sume, akú požadovala poškodená. Keďže ani obžalovaný nenamietal tento výrok, krajský súd zamietol odvolanie poškodenej ako nedôvodné, keďže sa domáhala priznania náhrady škody vo výške, v akej bola rozsudkom prvostupňového súdu obžalovanému uložená.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam krajský súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého rozsudku. Žiadnym z vykonaných dôkazov neboli spochybnené výpovede, ako aj rekognície poškodených M. S. a M. K., ktoré bez najmenších pochybností identifikovali ako páchatel'a trestnej činnosti práve obž. S. D.. Vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku je nutné ešte dodať, aj vzhľadom na výšku trestu, ktorý možno za takýto obzvlášť závažný zločin uložiť, že je v takýchto prípadoch nevyhnuté preukázať a dokázať vinu obžalovaného a to s najvyšším stupňom istoty, že skutok uvedený v obžalobe spáchal práve obžalovaný. Vzhľadom na rozpory vo výpovediach samotnej poškodenej E. G. ohľadne stotožnenia páchatel'a, úradné záznamy príslušníkov PZ a výpovede ošetrojúcej očnej lekárky, vznikli dôvodné pochybnosti o tom, že skutku sa mal dopustiť obžalovaný.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadne opravné prostriedky vyhodnotil ako nedôvodné a odvolania zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.